

Chiều Tôi Đi Trên Đường

Chiều. Tôi đi trên đường
trên đầu mây khói sương
cứ ngỡ mình đi lạc
về gần tới Đơn Dương...

...đang trên đèo Ngoạn Mục
không núi nào có nóc
chỉ có đường quanh co
gió lạnh từng sợi tóc...

Biết chiều vì xa lắc
thấy mặt trời tà huy
thấy con sông uốn khúc
hướng Đa Nhim chảy về...

Tôi biết mình không mê
là biết mình đang tỉnh
mà sao cũng lính quýnh
như thuở lính đầu đời...

Bao nhiêu năm tháng trôi

lạ ghê còn nước mắt
không phải sóng dồn dập
lòng vẫn nhói băng quơ!

Tiếng chim hót lựa thưa
tưởng như tiếng giọt mưa
rơi trong lòng tí tách
mây khói sương quấn nhau...

Ước chi thấy vườn cau
Ngoại khòem lưng nhật lá
con cháu không ai cả
chỉ tàu cau đong đưa...

*Ngoại Ngoại ơi ngày xưa...
bao giờ con về lại?
hái một trái bình bát
hát một bài Hòa Bình...*

Trần Văn Lệ